गुरुं वा बालवृद्धौ वा ब्राह्मणं वा बहुश्रुतं ।
आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् ॥ ३५० ॥
नाततायिबधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चन ।
प्रकाशं वाप्रकाशं वा मन्युस्तं मन्युमृच्छति ॥ ३५१ ॥
परदाराभिमर्षेषु प्रवृत्तान् नृन् महीपतिः ।
उद्वेजनकरैर्दण्डैश्चिह्नयित्वा प्रवासयेत् ॥ ३५२ ॥
तत्समुत्थो हि लोकस्य जायते वर्णसङ्करः ।
येन मूलहरोऽधर्म्मः सर्व्वनाशाय कल्पते ॥ ३५३ ॥
परस्य पत्न्या पुरुषः सम्भाषां योजयन् रहः ।
पूर्व्वमाहारितो दोषैः प्राप्नुयात् पूर्व्वसाहसं ॥ ३५४ ॥
यस्त्वनाहारितः पूर्व्वमभिभाषेत कारणात् ।
न दोषं प्राप्नुयात् किञ्चिन्न हि तस्य व्यतिक्रमः ॥ ३५५ ॥
परस्त्रियं योऽभिवदेत् तीर्थेऽरण्ये वनेऽपि वा ।
नदीनां वापि सम्भेदे स संग्रहणमाप्नुयात् ॥ ३५६ ॥
उपचारक्रिया केलिः स्पर्शो भूषणवाससां ।
सह खट्वासनं चैव सर्व्वं संग्रहणं स्मृतं ॥ ३५७ ॥
स्त्रियं स्पृशेद्देशे यः स्पृष्टो वा मर्षयेत् तया ।
परस्परस्यानुमते सर्व्वं संग्रहणं स्मृतं ॥ ३५८ ॥